

Dziennik Urzędowy L 241

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51

10 września 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 876/2008 z dnia 9 września 2008 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw.....	1
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 877/2008 z dnia 9 września 2008 r. otwierające przetarg stały na odsprzedaż na rynku wspólnotowym cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Irlandii, we Włoszech, na Węgrzech, w Słowacji i Szwecji	3
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 878/2008 z dnia 9 września 2008 r. otwierające przetarg stały na odsprzedaż do celów przemysłowych cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Irlandii, we Włoszech, na Węgrzech, w Słowacji i Szwecji	8
★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 879/2008 z dnia 9 września 2008 r. otwierające przetarg stały na odsprzedaż w roku gospodarczym 2008/2009 cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Irlandii, we Włoszech, na Węgrzech, w Słowacji i Szwecji z przeznaczeniem na wywóz	13

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2008/721/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 5 sierpnia 2008 r. w sprawie utworzenia struktury doradczej komitetów naukowych i ekspertów w dziedzinie bezpieczeństwa konsumentów, zdrowia publicznego i środowiska oraz uchylająca decyzję 2004/210/WE ⁽¹⁾ 21**

Nota do czytelnika (patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)



⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 876/2008

z dnia 9 września 2008 r.

ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 10 września 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 września 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	MK	21,6
	ZZ	21,6
0707 00 05	JO	156,8
	MK	64,6
	TR	106,2
	ZZ	109,2
0709 90 70	TR	94,6
	ZZ	94,6
0805 50 10	AR	65,2
	UY	65,0
	ZA	70,3
	ZZ	66,8
0806 10 10	IL	235,4
	TR	105,1
	US	158,2
	ZZ	166,2
0808 10 80	BR	55,2
	CL	105,3
	CN	72,7
	NZ	102,9
	US	98,9
	ZA	80,5
0808 20 50	ZZ	85,9
	CN	65,0
	TR	138,0
	ZA	100,3
0809 30	ZZ	101,1
	TR	129,0
	US	182,4
	XS	61,2
0809 40 05	ZZ	124,2
	IL	121,1
	MK	22,0
	TR	76,3
	XS	64,2
	ZZ	70,9

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 877/2008**z dnia 9 września 2008 r.****otwierające przetarg stały na odsprzedaż na rynku wspólnotowym cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Irlandii, we Włoszech, na Węgrzech, w Słowacji i Szwecji**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

standardowej jakości określonej w części B załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. d) w powiązaniu z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 39 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 952/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do zarządzania rynkiem wewnętrznym cukru oraz systemu kwot ⁽²⁾ stanowi, że agencje interwencyjne mogą sprzedawać cukier wyłącznie po przyjęciu przez Komisję decyzji w tej sprawie.

(2) Decyzja w tej sprawie została podjęta w drodze rozporządzenia Komisji (WE) nr 1059/2007 z dnia 14 września 2007 r. otwierającego przetarg stały na odsprzedaż na rynku wspólnotowym cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Irlandii, Hiszpanii, we Włoszech, na Węgrzech, w Słowacji i Szwecji ⁽³⁾. Na mocy tego rozporządzenia oferty mogą być składane po raz ostatni w okresie od dnia 10 do dnia 24 września 2008 r.

(3) Przewiduje się, że w większości państw członkowskich, których to dotyczy, po upływie ostatniego okresu składania ofert w dalszym ciągu istnieć będą zapasy interwencyjne cukru. W celu zaspokojenia ciągłych potrzeb rynkowych należy zatem otworzyć kolejny przetarg stały, celem udostępnienia tych zapasów na rynku wewnętrznym.

(4) Aby możliwe było porównanie cen cukru różnej jakości, zaproponowanych w ofertach przetargowych, cena w ofercie przetargowej powinna odnosić się do cukru

(5) Zgodnie z art. 42 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 952/2006 należy ustalić minimalną ilość przypadającą na oferenta lub na partię.

(6) W celu uwzględnienia sytuacji panującej na rynku wspólnotowym należy ustanowić przepis przewidujący ustalenie przez Komisję minimalnej ceny sprzedaży dla każdego przetargu częściowego.

(7) Minimalna cena sprzedaży odnosi się do cukru standardowej jakości. Należy ustanowić przepis w celu dostosowania ceny sprzedaży w przypadku, gdy cukier nie jest cukrem standardowej jakości.

(8) Agencje interwencyjne w Belgii, Republice Czeskiej, Irlandii, we Włoszech, na Węgrzech, w Słowacji i Szwecji powinny powiadomić Komisję o złożonych ofertach. Oferenci powinni pozostać anonimowi.

(9) W celu zapewnienia właściwego zarządzania cukrem znajdującym się w zapasach interwencyjnych należy ustanowić przepis przewidujący zgłaszanie Komisji przez państwa członkowskie ilości rzeczywiście sprzedanych.

(10) Artykuł 59 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 952/2006 stanowi, że rozporządzenie Komisji (WE) nr 1262/2001 ⁽⁴⁾ w dalszym ciągu stosuje się w odniesieniu do cukru przyjętego do skupu interwencyjnego przed dniem 10 lutego 2006 r. Jednakże w odniesieniu do odsprzedaży cukru pochodzącego ze skupu interwencyjnego rozróżnienie to jest zbędne, a jego wprowadzenie mogłoby spowodować utrudnienia administracyjne w państwach członkowskich. Należy zatem wykluczyć stosowanie rozporządzenia (WE) nr 1262/2001 w odniesieniu do odsprzedaży cukru pochodzącego ze skupu interwencyjnego.

(11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 39.

⁽³⁾ Dz.U. L 242 z 15.9.2007, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, s. 48. Rozporządzenie uchylone rozporządzeniem (WE) nr 952/2006.

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wymienione w załączniku I agencje interwencyjne w Belgii, Republice Czeskiej, Irlandii, we Włoszech, na Węgrzech, w Słowacji i Szwecji oferują na sprzedaż na wewnętrznym rynku wspólnotowym, w drodze przetargu stałego, całkowitą maksymalną ilość 345 539 ton cukru przyjętego do skupu interwencyjnego i udostępnionego do sprzedaży na rynku wewnętrznym.

Ilości maksymalne przypadające na poszczególne państwa członkowskie są określone w załączniku I.

Artykuł 2

1. Okres składania ofert w odpowiedzi na pierwszy przetarg częściowy rozpoczyna się dnia 1 października 2008 r. i upływa dnia 15 października 2008 r. o godzinie 15.00 czasu obowiązującego w Brukseli.

Terminy składania ofert w odpowiedzi na drugi przetarg częściowy i kolejne przetargi częściowe rozpoczynają się w pierwszym dniu roboczym po upływie poprzedzającego okresu. Terminy te upływają o godzinie 15.00 czasu obowiązującego w Brukseli:

— dnia 29 października 2008 r.,

— dnia 12 i 26 listopada 2008 r.,

— dnia 3 i 17 grudnia 2008 r.,

— dnia 7 i 28 stycznia 2009 r.,

— dnia 11 i 25 lutego 2009 r.,

— dnia 11 i 25 marca 2009 r.,

— dnia 15 i 29 kwietnia 2009 r.,

— dnia 13 i 27 maja 2009 r.,

— dnia 10 i 24 czerwca 2009 r.,

— dnia 1 i 15 lipca 2009 r.,

— dnia 5 i 26 sierpnia 2009 r.,

— dnia 9 i 23 września 2009 r.

2. Cena w ofercie odnosi się do cukru białego i cukru surowego standardowej jakości określonej w części B załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

3. Minimalna ilość na partię objętą ofertą, zgodnie z art. 42 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 952/2006, wynosi 250 ton, chyba że ilość dostępna dla tej partii wynosi mniej niż 250 ton. W takim przypadku oferta musi dotyczyć dostępnej ilości.

4. Oferty składa się w agencji interwencyjnej, w której posiadaniu znajduje się cukier, zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Agencje interwencyjne, których to dotyczy, powiadamiają Komisję o złożonych ofertach w ciągu dwóch godzin po upływie terminu składania ofert określonego w art. 2 ust. 1.

Oferenci pozostają anonimowi.

Informacje o złożonych ofertach przekazuje się w formie elektronicznej zgodnie ze wzorem przewidzianym w załączniku II.

Jeśli nie złożono żadnych ofert, państwo członkowskie informuje o tym Komisję w terminie ustalonym w akapicie pierwszym.

Artykuł 4

1. Komisja ustala minimalną cenę sprzedaży dla danego państwa członkowskiego lub podejmuje decyzję o nierozpatrywaniu ofert, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

2. W przypadku cukru pochodzącego ze skupu interwencyjnego, o niestandardowej jakości, państwa członkowskie dostosowują rzeczywistą cenę sprzedaży, stosując, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, odpowiednio art. 32 ust. 6 i art. 33 rozporządzenia (WE) nr 952/2006. W tym kontekście zawarte w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 952/2006 odniesienie do załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 ⁽¹⁾ należy interpretować jako odniesienie do części B załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

3. Jeżeli przyjęcie ofert przy minimalnej cenie sprzedaży ustalonej zgodnie z ust. 1 powoduje przekroczenie ilości dostępnej dla danego państwa członkowskiego, przyjęcie ofert należy ograniczyć do takiej ilości, która jest jeszcze dostępna.

Jeżeli przyjęcie ofert wszystkich oferentów w danym państwie członkowskim, proponujących tę samą cenę, powoduje przekroczenie ilości dla tego państwa członkowskiego, wówczas dostępną ilość przyznaje się oferentom w następujący sposób:

a) proporcjonalnie do całkowitych ilości określonych w ich ofertach; lub

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Z dniem 1 października 2008 r. rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 zastępuje rozporządzenie (WE) nr 318/2006.

b) poprzez podział w odniesieniu do maksymalnej wagi ustalonej dla każdego z oferentów; lub

c) w drodze losowania.

4. Najpóźniej piątego dnia roboczego po ustaleniu przez Komisję minimalnej ceny sprzedaży agencje interwencyjne, których to dotyczy, zgłaszają Komisji ilości rzeczywiście sprzedane w ramach przetargu częściowego, zgodnie ze wzorem określonym w załączniku III.

Artykuł 5

W drodze odstępstwa od art. 59 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 952/2006, rozporządzenie (WE) nr 1262/2001 nie ma

zastosowania do odsprzedaży, o której mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia, cukru przyjętego do skupu interwencyjnego przed dniem 10 lutego 2006 r.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2008 r. Niniejsze rozporządzenie obowiązuje do dnia 31 marca 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 września 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Państwa członkowskie będące w posiadaniu cukru pochodzącego ze skupu interwencyjnego

Państwo członkowskie	Agencja interwencyjna	Ilości znajdujące się w posiadaniu agencji interwencyjnej i udostępnione do sprzedaży na rynku wewnętrznym (w tonach)
Belgia	Bureau d'intervention et de restitution belge Rue de Trèves, 82 B-1040 Bruxelles Tel. (32-2) 287 24 11 Faks (32-2) 287 25 24 Belgisch Interventie- en Restitutiebureau Trierstraat 82 B-1040 Brussel Tel. (32-2) 287 24 11 Faks (32-2) 287 25 24	9 360
Republika Czeska	Státní zemědělský intervenční fond Oddělení pro cukr a škrob Ve Smečkách 33 110 00 PRAHA 1 Tel. (420) 222 87 14 27 Faks (420) 222 87 18 75	30 687
Irlandia	Intervention Section On Farm Investment Subsidies & Storage Division Department of Agriculture & Food Johnstown Castle Estate Wexford Tel. (353) 53 63437 Faks (353) 9142843	12 000
Włochy	AGEA — Agenzia per le erogazioni in agricoltura Ufficio ammassi pubblici e privati e alcool Via Palestro, 81 I-00185 Roma Tel. (39) 06 49 49 95 58 Faks (39) 06 49 49 97 61	225 014
Węgry	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (MVH) Soroksári út 22–24. H-1095 Budapest Tel. (36-1) 219 45 76 Faks (36-1) 219 89 05 lub (36-1) 219 62 59	21 650
Słowacja	Pôdohospodárska platobná agentúra Oddelenie cukru a ostatných komodit Dobrovičova, 12 SK-815 26 Bratislava Tel. (421) 4 57 512 415 Faks (421) 2 53 412 665	34 000
Szwecja	Statens jordbruksverk Vallgatan 8 S-551 82 Jönköping Tel. (46-36) 15 50 00 Faks (46-36) 19 05 46	12 762

ZAŁĄCZNIK II

FORMULARZ

Wzór formularza powiadomienia Komisji, o którym mowa w art. 3

Przetarg częściowy z dnia [...] r. na odsprzedaż cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych

Rozporządzenie (WE) nr 877/2008

Państwo członkowskie sprzedające cukier pochodzący ze skupu interwencyjnego	Numeracja oferentów	Numer partii	Ilość (t)	Cena w ofercie EUR/100 kg
1	2	3	4	5
	1			
	2			
	3			
	itd.			

ZAŁĄCZNIK III

FORMULARZ

Wzór formularza powiadomienia Komisji, o którym mowa w art. 4 ust. 4

Przetarg częściowy z dnia [...] r. na odsprzedaż cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych

Rozporządzenie (WE) nr 877/2008

Państwo członkowskie sprzedające cukier pochodzący ze skupu interwencyjnego	Ilości rzeczywiście sprzedane (w tonach)
1	2

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 878/2008**z dnia 9 września 2008 r.****otwierające przetarg stały na odsprzedaż do celów przemysłowych cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Irlandii, we Włoszech, na Węgrzech, w Słowacji i Szwecji**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. d) w powiązaniu z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 39 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 952/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do zarządzania rynkiem wewnętrznym cukru oraz systemu kwot ⁽²⁾ stanowi, że agencje interwencyjne mogą sprzedawać cukier wyłącznie po przyjęciu przez Komisję decyzji w tej sprawie. Z uwagi na utrzymywanie się zapasów interwencyjnych cukru należy przewidzieć możliwość sprzedaży cukru do celów przemysłowych przez agencje interwencyjne.
- (2) Decyzja w tej sprawie została podjęta rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1476/2007 z dnia 13 grudnia 2007 r. otwierającym przetarg stały na odsprzedaż do celów przemysłowych cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Hiszpanii, Irlandii, we Włoszech, na Węgrzech, w Słowacji i Szwecji oraz zmieniającym rozporządzenia (WE) nr 1059/2007 i (WE) nr 1060/2007 ⁽³⁾. Na mocy tego rozporządzenia oferty mogą być składane po raz ostatni w okresie od dnia 10 do dnia 24 września 2008 r.
- (3) Przewiduje się, że w większości państw członkowskich, których to dotyczy, po upływie ostatniego okresu składania ofert w dalszym ciągu istnieć będą zapasy interwencyjne cukru. W celu zaspokojenia potrzeb rynkowych należy zatem otworzyć kolejny przetarg stały, celem udostępnienia tych zapasów do celów przemysłowych.
- (4) Zgodnie z art. 42 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 952/2006 należy ustalić minimalną ilość przypadającą na oferenta lub na partię.
- (5) Aby możliwe było porównanie cen cukru różnej jakości, zaproponowanych w ofertach przetargowych, cena

w ofercie przetargowej powinna odnosić się do cukru standardowej jakości określonej w części B załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

- (6) Agencje interwencyjne w Belgii, Republice Czeskiej, Irlandii, we Włoszech, na Węgrzech, w Słowacji i Szwecji powinny powiadomić Komisję o złożonych ofertach. Oferenci powinni pozostać anonimowi.
- (7) W celu uwzględnienia sytuacji panującej na rynku wspólnotowym należy ustanowić przepis przewidujący ustalenie przez Komisję minimalnej ceny sprzedaży dla każdego przetargu częściowego.
- (8) Minimalna cena sprzedaży odnosi się do cukru standardowej jakości. Należy ustanowić przepis w celu dostosowania ceny sprzedaży w przypadku, gdy cukier nie jest cukrem standardowej jakości.
- (9) Ilości dostępne dla państwa członkowskiego, które mogą zostać przydzielone zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, powinny uwzględniać ilości przydzielone na mocy rozporządzenia (WE) nr 877/2008 z dnia 9 września 2008 r. otwierającego przetarg stały na odsprzedaż na rynku wspólnotowym cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Irlandii, we Włoszech, na Węgrzech, w Słowacji i Szwecji ⁽⁴⁾.
- (10) W celu zapewnienia właściwego zarządzania cukrem znajdującym się w zapasach interwencyjnych należy ustanowić przepis przewidujący zgłaszanie Komisji przez państwa członkowskie ilości rzeczywiście sprzedanych.
- (11) Przepisy dotyczące rejestrów prowadzonych przez przetwórców, kontroli i kar, określone w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 967/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do pozakwotowej produkcji cukru ⁽⁵⁾, należy stosować do ilości przyznanych w ramach niniejszego rozporządzenia.
- (12) W celu zapewnienia, że ilości przyznane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem zostaną wykorzystane jako cukier przemysłowy, należy określić kary pieniężne dla oferentów w wysokości wystarczająco odstrasżającej, aby uniknąć ryzyka, że ilości te zostaną wykorzystane do innych celów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 39.⁽³⁾ Dz.U. L 329 z 14.12.2007, s. 17.⁽⁴⁾ Zob. s. 3 niniejszego Dziennika Urzędowego.⁽⁵⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2006, s. 22.

- (13) Artykuł 59 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 952/2006 stanowi, że rozporządzenie Komisji (WE) nr 1262/2001⁽¹⁾ w dalszym ciągu stosuje się w odniesieniu do cukru przyjętego do skupu interwencyjnego przed dniem 10 lutego 2006 r. Jednakże w odniesieniu do odsprzedaży cukru pochodzącego ze skupu interwencyjnego rozróżnienie to jest zbędne, a jego wprowadzenie mogłoby spowodować utrudnienia administracyjne w państwach członkowskich. Należy zatem wykluczyć stosowanie rozporządzenia (WE) nr 1262/2001 w odniesieniu do odsprzedaży cukru pochodzącego ze skupu interwencyjnego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (14) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wymienione w załączniku I agencje interwencyjne w Belgii, Republice Czeskiej, Irlandii, we Włoszech, na Węgrzech, w Słowacji i Szwecji oferują na sprzedaż do celów przemysłowych, w drodze przetargu stałego, maksymalną całkowitą ilość wynoszącą 345 539 ton cukru przyjętego do skupu interwencyjnego i dostępnego do sprzedaży do celów przemysłowych.

Ilości maksymalne przypadające na poszczególne państwa członkowskie są określone w załączniku I.

Artykuł 2

1. Okres składania ofert w odpowiedzi na pierwszy przetarg częściowy rozpoczyna się dnia 1 października 2008 r. i upływa dnia 15 października 2008 r. o godzinie 15.00 czasu obowiązującego w Brukseli.

Terminy składania ofert w odpowiedzi na drugi przetarg częściowy i kolejne przetargi częściowe rozpoczynają się w pierwszym dniu roboczym po upływie poprzedzającego okresu. Terminy te upływają o godzinie 15.00 czasu obowiązującego w Brukseli:

- dnia 29 października 2008 r.,
- dnia 12 i 26 listopada 2008 r.,
- dnia 3 i 17 grudnia 2008 r.,
- dnia 7 i 28 stycznia 2009 r.,
- dnia 11 i 25 lutego 2009 r.,
- dnia 11 i 25 marca 2009 r.,
- dnia 15 i 29 kwietnia 2009 r.,
- dnia 13 i 27 maja 2009 r.,
- dnia 10 i 24 czerwca 2009 r.,

⁽¹⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, s. 48. Rozporządzenie uchylone rozporządzeniem (WE) nr 952/2006.

- dnia 1 i 15 lipca 2009 r.,
- dnia 5 i 26 sierpnia 2009 r.,
- dnia 9 i 23 września 2009 r.

2. Cena w ofercie odnosi się do cukru białego i cukru surowego standardowej jakości określonej w części B załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

3. Minimalna ilość na partię objęta ofertą, zgodnie z art. 42 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 952/2006, wynosi 100 ton, chyba że ilość dostępna dla tej partii wynosi mniej niż 100 ton. W takim przypadku oferta musi dotyczyć dostępnej ilości.

4. Oferty składa się w agencji interwencyjnej, w której posiadaniu znajduje się cukier, zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

5. Oferty mogą składać wyłącznie przetwórcy w rozumieniu art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 967/2006.

Artykuł 3

Agencje interwencyjne, których to dotyczy, powiadamiają Komisję o złożonych ofertach w ciągu dwóch godzin po upływie terminu składania ofert określonego w art. 2 ust. 1.

Oferenci pozostają anonimowi.

Informacje o złożonych ofertach przekazuje się w formie elektronicznej zgodnie ze wzorem przewidzianym w załączniku II.

Jeśli nie złożono żadnych ofert, państwo członkowskie informuje o tym Komisję w terminie ustalonym w akapicie pierwszym.

Artykuł 4

1. Komisja ustala minimalną cenę sprzedaży dla danego państwa członkowskiego lub podejmuje decyzję o nierozpatrywaniu ofert, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

2. W przypadku cukru pochodzącego ze skupu interwencyjnego, o niestandardowej jakości, państwa członkowskie dostosowują rzeczywistą cenę sprzedaży, stosując, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, odpowiednio art. 32 ust. 6 i art. 33 rozporządzenia (WE) nr 952/2006. W tym kontekście zawarte w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 952/2006 odniesienie do załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006⁽²⁾ należy interpretować jako odniesienie do części B załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

⁽²⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Z dniem 1 października 2008 r. rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 zastępuje rozporządzenie (WE) nr 318/2006.

3. Ilość dostępną dla danej partii zmniejsza się o ilości przydzielone tego samego dnia z tej partii na mocy rozporządzenia Komisji (WE) nr 877/2008.

Jeżeli przyjęcie ofert przy minimalnej cenie sprzedaży, ustalonej zgodnie z ust. 1, powoduje przekroczenie ilości dostępnej dla danego państwa członkowskiego, przyjęcie ofert należy ograniczyć do takiej ilości, która jest jeszcze dostępna.

Jeżeli przyjęcie ofert wszystkich oferentów w danym państwie członkowskim, proponujących tę samą cenę sprzedaży, spowodowałoby przekroczenie ilości dla tego państwa członkowskiego, wówczas dostępną ilość przyznaje się oferentom w następujący sposób:

- a) proporcjonalnie do całkowitych ilości określonych w ich ofertach;
- b) poprzez podział w odniesieniu do maksymalnej wagi ustalonej dla każdego z oferentów; lub
- c) w drodze losowania.

4. Najpóźniej piątego dnia roboczego po ustaleniu przez Komisję minimalnej ceny sprzedaży agencje interwencyjne, których to dotyczy, zgłaszają Komisji ilości rzeczywiście sprzedane w ramach przetargu częściowego, zgodnie ze wzorem określonym w załączniku III.

Artykuł 5

1. Artykuły 11, 12 i 13 rozporządzenia (WE) nr 967/2006 stosuje się *mutatis mutandis* do przetwórców w odniesieniu do ilości cukru przydzielanego na mocy niniejszego rozporządzenia.

2. Na wniosek oferenta, którego ofertę wybrano, właściwy organ państwa członkowskiego, który dokonał jego zatwierdzenia jako przetwórcy w rozumieniu art. 2 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 967/2006, może zezwolić na wykorzystanie pewnej ilości cukru kwotowego, wyrażonej w ekwiwalencie cukru białego, do celów produkcji produktów, o których mowa w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 967/2006,

w zastępstwie takiej samej ilości przydzielonego cukru interwencyjnego, wyrażonej w ekwiwalencie cukru białego. Właściwe organy danych państw członkowskich zapewniają koordynację kontroli i monitorowania takiej operacji.

Artykuł 6

1. Każdy oferent, którego ofertę wybrano, dostarcza dowód, w sposób zadowalający właściwe organy państwa członkowskiego, że ilość przyznana w drodze przetargu częściowego została wykorzystana do celów produkcji produktów, o których mowa w załączniku do rozporządzenia (WE) nr 967/2006, oraz zgodnie z zatwierdzeniem, o którym mowa w art. 5 rozporządzenia (WE) nr 967/2006. Dowód ten obejmuje przede wszystkim wpis do rejestrów ilości danych produktów, który następuje automatycznie w trakcie lub po zakończeniu procesu produkcji.

2. Jeśli, przed końcem piątego miesiąca następującego po przyznaniu ilości, przetwórca nie przedstawił dowodu, o którym mowa w ust. 1, płaci on za każdy dzień zwłoki kwotę w wysokości 5 EUR za tonę danej ilości.

3. Jeśli, przed końcem siódmego miesiąca następującego po przyznaniu ilości, przetwórca nie przedstawił dowodu, o którym mowa w ust. 1, dana ilość uznawana jest za zawyżoną do celów zastosowania art. 13 rozporządzenia (WE) nr 967/2006.

Artykuł 7

W drodze odstępstwa od art. 59 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 952/2006 rozporządzenie (WE) nr 1262/2001 nie ma zastosowania do odsprzedaży, o której mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia, cukru przyjętego do skupu interwencyjnego przed dniem 10 lutego 2006 r.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2008 r. Niniejsze rozporządzenie obowiązuje do dnia 31 marca 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 września 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Państwa członkowskie będące w posiadaniu cukru pochodzącego ze skupu interwencyjnego

Państwo członkowskie	Agencja interwencyjna	Ilości znajdujące się w posiadaniu agencji interwencyjnej i udostępnione do sprzedaży na rynku wewnętrznym (w tonach)
Belgia	Bureau d'intervention et de restitution belge Rue de Trèves, 82 B-1040 Bruxelles Tel. (32-2) 287 24 11 Faks (32-2) 287 25 24 Belgisch Interventie- en Restitutiebureau Trierstraat 82 B-1040 Brussel Tel. (32-2) 287 24 11 Faks (32-2) 287 25 24	9 360
Republika Czeska	Státní zemědělský intervenční fond Oddělení pro cukr a škrob Ve Smečkách 33 110 00 PRAHA 1 Tel. (420) 222 87 14 27 Faks (420) 222 87 18 75	30 687
Irlandia	Intervention Section On Farm Investment Subsidies & Storage Division Department of Agriculture & Food Johnstown Castle Estate Wexford Tel. (353) 53 63437 Faks (353) 9142843	12 000
Włochy	AGEA — Agenzia per le erogazioni in agricoltura Ufficio ammassi pubblici e privati e alcool Via Palestro, 81 I-00185 Roma Tel. (39) 06 49 49 95 58 Faks (39) 06 49 49 97 61	225 014
Węgry	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (MVH) Soroksári út 22–24. H-1095 Budapest Tel. (36-1) 219 45 76 Faks (36-1) 219 89 05 lub (36-1) 219 62 59	21 650
Słowacja	Pôdohospodárska platobná agentúra Oddelenie cukru a ostatných komodit Dobrovičova, 12 SK-815 26 Bratislava Tel. (421) 4 57 512 415 Faks (421) 2 53 412 665	34 000
Szwecja	Statens jordbruksverk Vallgatan 8 S-551 82 Jönköping Tel. (46-36) 15 50 00 Faks (46-36) 19 05 46	12 762

ZAŁĄCZNIK II

FORMULARZ

Wzór formularza powiadomienia Komisji, o którym mowa w art. 3**Przetarg stały na odsprzedaż cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych**

Rozporządzenie (WE) nr 878/2008

Państwo członkowskie sprzedające cukier pochodzący ze skupu interwencyjnego	Numeracja oferentów	Numer partii	Ilość (t)	Cena w ofercie EUR/100 kg
1	2	3	4	5
	1			
	2			
	3			
	itd.			

ZAŁĄCZNIK III

FORMULARZ

Wzór formularza powiadomienia Komisji, o którym mowa w art. 4 ust. 4**Przetarg częściowy z dnia [...] r. na odsprzedaż cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych**

Rozporządzenie (WE) nr 878/2008

Państwo członkowskie sprzedające cukier pochodzący ze skupu interwencyjnego	Ilości rzeczywiście sprzedane (w tonach)
1	2

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 879/2008**z dnia 9 września 2008 r.**

otwierające przetarg stały na odsprzedaż w roku gospodarczym 2008/2009 cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Irlandii, we Włoszech, na Węgrzech, w Słowacji i Szwecji z przeznaczeniem na wywóz

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit. d) w powiązaniu z jego art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 39 ust. 1 rozporządzenia Komisji (WE) nr 952/2006 z dnia 29 czerwca 2006 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 w odniesieniu do zarządzania rynkiem wewnętrznym cukru oraz systemu kwot⁽²⁾ stanowi, że agencje interwencyjne mogą sprzedawać cukier wyłącznie po przyjęciu przez Komisję decyzji w tej sprawie.
- (2) Decyzja w tej sprawie została podjęta rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1060/2007 z dnia 14 września 2007 r. otwierającym przetarg stały na odsprzedaż cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Irlandii, Hiszpanii, we Włoszech, na Węgrzech, w Słowacji i Szwecji z przeznaczeniem na wywóz⁽³⁾. Na mocy tego rozporządzenia oferty mogą być składane po raz ostatni w okresie od dnia 11 do dnia 24 września 2008 r.
- (3) Przewiduje się, że w większości państw członkowskich, których to dotyczy, po upływie ostatniego okresu składania ofert w dalszym ciągu istnieć będą zapasy interwencyjne cukru. W celu zaspokojenia potrzeb rynkowych należy zatem otworzyć kolejny przetarg stały, celem udostępnienia tych zapasów do wywozu.

- (4) Pozycja konkurencyjna wywozu wspólnotowego do niektórych bliskich miejsc przeznaczenia i do krajów trzecich, w których produktom wspólnotowym przyznano traktowanie preferencyjne, jest obecnie szczególnie korzystna. W celu uniknięcia nadużyć związanych z ponownym przywozem lub ponownym wprowadzeniem do Wspólnoty produktów sektora cukru zakwalifikowanych do wywozu nie należy udostępniać do wywozu do tych miejsc przeznaczenia cukru udostępnionego w ramach wspomnianego przetargu stałego.
- (5) Na rok gospodarczy 2008/2009 nie przyznano żadnych środków na refundację wywozową na cukier. Konieczne jest zatem odstąpienie od procedur określonych w rozporządzeniu (WE) nr 952/2006 w takim zakresie, w jakim zostały one zaprojektowane przy założeniu płatności refundacji wywozowych.
- (6) Aby możliwe było porównanie cen cukru różnej jakości, zaproponowanych w ofertach przetargowych, cena w ofercie przetargowej powinna odnosić się do cukru standardowej jakości określonej w części B załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.
- (7) Agencje interwencyjne w Belgii, Republice Czeskiej, Irlandii, we Włoszech, na Węgrzech, w Słowacji i Szwecji powinny powiadomić Komisję o złożonych ofertach. Oferenci powinni pozostać anonimowi.
- (8) Zgodnie z art. 42 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 952/2006 należy ustalić minimalną ilość przypadającą na oferenta lub na partię.
- (9) W celu uwzględnienia sytuacji panującej na rynku wspólnotowym należy ustanowić przepis przewidujący ustalenie przez Komisję minimalnej ceny sprzedaży dla każdego przetargu częściowego.
- (10) Minimalna cena sprzedaży odnosi się do cukru standardowej jakości. Należy ustanowić przepis w celu dostosowania ceny sprzedaży, w przypadku gdy cukier nie jest cukrem standardowej jakości.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 178 z 1.7.2006, s. 39.

⁽³⁾ Dz.U. L 242 z 15.9.2007, s. 8.

- (11) Ilości dostępne dla państwa członkowskiego, które mogą zostać przydzielone w przypadku, gdy Komisja ustali minimalną cenę sprzedaży, powinny uwzględniać ilości przydzielone na mocy rozporządzenia (WE) nr 877/2008 z dnia 9 września 2008 r. otwierającego przetarg stały na odsprzedaż na rynku wspólnotowym cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Irlandii, we Włoszech, na Węgrzech, w Słowacji i Szwecji ⁽¹⁾ oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 878/2008 z dnia 9 września 2008 r. otwierające przetarg stały na odsprzedaż do celów przemysłowych cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych w Belgii, Republice Czeskiej, Irlandii, we Włoszech, na Węgrzech, w Słowacji i Szwecji ⁽²⁾.
- (12) Z tych samych powodów, jak te wymienione powyżej w motywie 5, pozwolenia na wywóz wydane zgodnie z art. 48 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 952/2006 nie mogą określać refundacji wywozowej.
- (13) Zgodnie z art. 42 ust. 2 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 952/2006 należy określić okres ważności pozwoleń na wywóz.
- (14) W celu zapewnienia, że ilości przyznane zgodnie z niniejszym rozporządzeniem zostaną przeznaczone na wywóz, należy określić zabezpieczenie, jakie powinno zostać wniesione przy ubieganiu się o pozwolenie na wywóz, w wysokości wystarczająco odstraszałającej, aby uniknąć ryzyka, że ilości te zostaną wykorzystane do innych celów.
- (15) W celu zapewnienia właściwego zarządzania cukrem znajdującym się w zapasach interwencyjnych należy ustanowić przepis przewidujący zgłaszanie Komisji przez państwa członkowskie ilości rzeczywiście sprzedanych i wywiezionych.
- (16) Artykuł 59 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 952/2006 stanowi, że rozporządzenie Komisji (WE) nr 1262/2001 ⁽³⁾ w dalszym ciągu stosuje się w odniesieniu do cukru przyjątego do skupu interwencyjnego przed dniem 10 lutego 2006 r. Jednakże w odniesieniu do odsprzedaży cukru pochodzącego ze skupu interwencyjnego rozróżnienie to jest zbędne, a jego wprowadzenie mogłoby spowodować utrudnienia administracyjne w państwach członkowskich. Należy zatem wykluczyć stosowanie rozporządzenia (WE) nr 1262/2001 w odniesieniu do odsprzedaży cukru pochodzącego ze skupu interwencyjnego zgodnie z niniejszym rozporządzeniem.
- (17) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wymienione w załączniku I agencje interwencyjne w Belgii, Republice Czeskiej, Irlandii, we Włoszech, na Węgrzech, w Słowacji i Szwecji oferują na sprzedaż, w drodze przetargu stałego, całkowitą ilość wynoszącą 345 539 ton cukru, z przeznaczeniem na wywóz do wszystkich miejsc przeznaczenia, z wyjątkiem:

- a) kraje trzecie: Andory, Liechtensteinu, Stolicy Apostolskiej (Państwa Watykańskiego), Chorwacji, Bośni i Hercegowiny, Czarnogóry, Albanii, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii oraz Serbii, jak również Kosowa na mocy rezolucji 1244/99 Rady Bezpieczeństwa ONZ;
- b) terytoriów państw członkowskich UE, niestanowiących części obszaru celnego Wspólnoty: Wysp Owczych, Grenlandii, wyspy Helgoland, Ceuty, Melilli, gmin Livigno i Campione d'Italia oraz obszarów Republiki Cypryjskiej, nad którymi Rząd Republiki Cypryjskiej nie sprawuje faktycznej kontroli;
- c) terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie i które nie stanowią części obszaru celnego Wspólnoty; Gibraltaru.

Ilości maksymalne przypadające na poszczególne państwa członkowskie są określone w załączniku I.

Cenę sprzedaży ustala się w drodze procedury przetargowej.

Artykuł 2

1. Okres składania ofert w odpowiedzi na pierwszy przetarg częściowy rozpoczyna się dnia 1 października 2008 r. i upływa dnia 15 października 2008 r. o godzinie 15.00 czasu obowiązującego w Brukseli.

Terminy składania ofert w odpowiedzi na drugi przetarg częściowy i kolejne przetargi częściowe rozpoczynają się w pierwszym dniu roboczym po upływie poprzedzającego okresu. Terminy te upływają o godzinie 15.00 czasu obowiązującego w Brukseli:

— dnia 29 października 2008 r.,

— dnia 12 i 26 listopada 2008 r.,

— dnia 3 i 17 grudnia 2008 r.,

⁽¹⁾ Zob. s. 3 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽²⁾ Zob. s. 8 niniejszego Dziennika Urzędowego.

⁽³⁾ Dz.U. L 178 z 30.6.2001, s. 48. Rozporządzenie uchylone rozporządzeniem (WE) nr 952/2006.

— dnia 7 i 28 stycznia 2009 r.,

— dnia 11 i 25 lutego 2009 r.,

— dnia 11 i 25 marca 2009 r.,

— dnia 15 i 29 kwietnia 2009 r.,

— dnia 13 i 27 maja 2009 r.,

— dnia 10 i 24 czerwca 2009 r.,

— dnia 1 i 15 lipca 2009 r.,

— dnia 5 i 26 sierpnia 2009 r.,

— dnia 9 i 23 września 2009 r.

2. Procedura przetargowa ma na celu ustalenie minimalnej ceny, jaką oferenci są skłonni zapłacić za cukier, o którym mowa w art. 1. W związku z faktem, że dla cukru tego nie przysługują refundacje wywozowe, w drodze odstępstwa od art. 42 ust. 1 lit. d) rozporządzenia (WE) nr 952/2006, cena ta nie uwzględnia żadnej refundacji wywozowej.

3. Cena w ofercie odnosi się do cukru białego i cukru surowego standardowej jakości określonej w części B załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

4. Minimalna ilość na partię objętą ofertą, zgodnie z art. 42 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 952/2006, wynosi 250 ton, chyba że ilość dostępna dla tej partii wynosi mniej niż 250 ton. W takim przypadku oferta musi dotyczyć dostępnej ilości.

5. Oferty składa się w agencji interwencyjnej, w której posiadaniu znajduje się cukier, zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

6. W odniesieniu do ilości cukru przyznanego oferty zawierają oświadczenie oferenta zobowiązujące do starania się o pozwolenie na wywóz.

Artykuł 3

Agencje interwencyjne, których to dotyczy, powiadamiają Komisję o złożonych ofertach w ciągu dwóch godzin po upływie terminu składania ofert określonego w art. 2 ust. 1.

Oferenci pozostają anonimowi.

Informacje o złożonych ofertach przekazuje się w formie elektronicznej zgodnie ze wzorem przewidzianym w załączniku II.

Jeśli nie złożono żadnych ofert, państwo członkowskie informuje o tym Komisję w terminie ustalonym w akapicie pierwszym.

Artykuł 4

1. Komisja ustala minimalną cenę sprzedaży dla danego państwa członkowskiego lub podejmuje decyzję o nierozpatrywaniu ofert, zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 195 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

2. W przypadku cukru pochodzącego ze skupu interwencyjnego, o niestandardowej jakości, państwa członkowskie dostosowują rzeczywistą cenę sprzedaży, stosując, z uwzględnieniem niezbędnych zmian, odpowiednio art. 32 ust. 6 i art. 33 rozporządzenia (WE) nr 952/2006. W tym kontekście zawarte w art. 32 rozporządzenia (WE) nr 952/2006 odniesienie do załącznika I do rozporządzenia Rady (WE) nr 318/2006 ⁽¹⁾ należy interpretować jako odniesienie do części B załącznika IV do rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

3. Ilość dostępną dla danej partii zmniejsza się o ilości przydzielone tego samego dnia z tej partii na mocy rozporządzenia (WE) nr 877/2008 oraz rozporządzenia (WE) nr 878/2008.

Jeżeli przyjęcie oferty przy minimalnej cenie sprzedaży, ustalonej zgodnie z ust. 1, powoduje przekroczenie zmniejszonej ilości dostępnej dla danej partii, przyjęcie oferty należy ograniczyć do zmniejszonej ilości dostępnej.

Jeżeli przyjęcie ofert wszystkich oferentów w danym państwie członkowskim proponujących cenę sprzedaży w takiej samej wysokości dla jednej partii powoduje przekroczenie zmniejszonej ilości dostępnej dla tej partii, wówczas zmniejszoną ilość dostępną przyznaje się oferentom w następujący sposób:

- a) proporcjonalnie do całkowitych ilości określonych w ich ofertach; lub
- b) poprzez podział w odniesieniu do maksymalnej wagi ustalonej dla każdego z oferentów; lub
- c) w drodze losowania.

Artykuł 5

1. W drodze odstępstwa od art. 48 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 952/2006, wydane pozwolenie na wywóz nie zawiera wskazania refundacji wywozowej.

2. Wnioski o wydanie pozwolenia na wywóz oraz pozwolenia zawierają w polu 20 jeden z zapisów wymienionych w załączniku III.

3. Do wniosku o wydanie pozwolenia na wywóz dołączony jest dowód, że wnioskodawca wniósł zabezpieczenie w wysokości 400 EUR za tonę przyznanej ilości.

⁽¹⁾ Dz.U. L 58 z 28.2.2006, s. 1. Z dniem 1 października 2008 r. rozporządzenie (WE) nr 1234/2007 zastępuje rozporządzenie (WE) nr 318/2006.

4. Pozwolenia na wywóz wydane w ramach przetargu częściowego obowiązują od dnia ich wydania do końca piątego miesiąca kalendarzowego następującego po miesiącu, w którym przetarg częściowy miał miejsce.

5. Na wniosek oferenta, którego ofertę wybrano, właściwy organ państwa członkowskiego, w którym pozwolenie na wywóz zostało wydane, może zezwolić na wywóz pewnej ilości cukru wyprodukowanego w ramach kwot, wyrażonej w ekwiwalencie cukru białego, w zastępstwie takiej samej ilości przydzielonego cukru interwencyjnego, wyrażonej w ekwiwalencie cukru białego. Właściwe organy danych państw członkowskich zapewniają koordynację kontroli i monitorowania takiej operacji.

6. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 3, jest zwalnianie zgodnie z art. 34 rozporządzenia Komisji (WE) nr 376/2008 ⁽¹⁾ w odniesieniu do ilości, w stosunku do których wnioskodawca spełnił wynikający z pozwoleń wydanych zgodnie z ust. 4 obowiązek wywozu, w rozumieniu art. 30 lit. b) i art. 31 lit. b) ppkt (i) rozporządzenia (WE) nr 376/2008 i dla których przedstawiono trzy następujące dokumenty:

- a) kopię dokumentu przewozowego;
- b) oświadczenie, że produkt został rozładowany, wydane przez władze publiczne kraju trzeciego lub przez władze publiczne jednego z państw członkowskich mające siedzibę w kraju przeznaczenia lub przez międzynarodową agencję kontrolującą zgodnie z art. 16a–16f rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 ⁽²⁾, potwierdzające, że produkt opuścił miejsce rozładowania lub że przynajmniej zgodnie z wiedzą władz lub agencji wystawiających oświadczenie, produkt nie był następnie ponownie załadowany w celu ponownego wywozu;
- c) dokument bankowy wystawiony przez zatwierdzonych pośredników ustanowionych przez Wspólnotę potwierdza-

jący, że wpłata odpowiadająca wywozowi, o którym mowa, została wpłacona na konto eksportera, lub dowód takiej wpłaty.

Artykuł 6

1. Najpóźniej piątego dnia roboczego po ustaleniu przez Komisję minimalnej ceny sprzedaży agencje interwencyjne, których to dotyczy, zgłaszają Komisji dokładne ilości sprzedane w ramach przetargu częściowego, zgodnie ze wzorem określonym w załączniku IV.

2. Nie później niż do końca każdego miesiąca kalendarzowego w odniesieniu do poprzedzającego miesiąca kalendarzowego państwa członkowskie powiadamiają Komisję o ilościach cukru figurujących w pozwoleniach na wywóz odesłanych do właściwych organów oraz o odpowiadających im ilościach wywiezionego cukru, z uwzględnieniem dopuszczalnych tolerancji określonych w art. 7 ust. 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 376/2008.

Artykuł 7

W drodze odstępstwa od art. 59 akapit drugi rozporządzenia (WE) nr 952/2006 rozporządzenie (WE) nr 1262/2001 nie ma zastosowania do odsprzedaży, o której mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia, cukru przyjętego do skupu interwencyjnego przed dniem 10 lutego 2006 r.

Artykuł 8

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 października 2008 r. Niniejsze rozporządzenie obowiązuje do dnia 31 marca 2010 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 9 września 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 114 z 26.4.2008, s. 3.

⁽²⁾ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, s. 11.

ZAŁĄCZNIK I

Państwa członkowskie będące w posiadaniu cukru pochodzącego ze skupu interwencyjnego

Państwo członkowskie	Agencja interwencyjna	Ilości znajdujące się w posiadaniu agencji interwencyjnej i udostępnione do sprzedaży na rynku wewnętrznym (w tonach)
Belgia	Bureau d'intervention et de restitution belge Rue de Trèves, 82 B-1040 Bruxelles Tel. (32-2) 287 24 11 Faks (32-2) 287 25 24 Belgisch Interventie- en Restitutiebureau Trierstraat 82 B-1040 Brussel Tel. (32-2) 287 24 11 Faks (32-2) 287 25 24	9 360
Republika Czeska	Státní zemědělský intervenční fond Oddělení pro cukr a škrob Ve Smečkách 33 110 00 PRAHA 1 Tel. (420) 222 87 14 27 Faks (420) 222 87 18 75	30 687
Irlandia	Intervention Section On Farm Investment Subsidies & Storage Division Department of Agriculture & Food Johnstown Castle Estate Wexford Tel. (353) 53 63437 Faks (353) 9142843	12 000
Włochy	AGEA — Agenzia per le erogazioni in agricoltura Ufficio ammassi pubblici e privati e alcool Via Palestro, 81 I-00185 Roma Tel. (39) 06 49 49 95 58 Faks (39) 06 49 49 97 61	225 014
Węgry	Mezőgazdasági és Vidékfejlesztési Hivatal (MVH) Soroksári út 22–24. H-1095 Budapest Tel. (36-1) 219 45 76 Faks (36-1) 219 89 05 lub (36-1) 219 62 59	21 650
Słowacja	Pôdohospodárska platobná agentúra Oddelenie cukru a ostatných komodit Dobrovičova, 12 SK-815 26 Bratislava Tel. (421) 4 57 512 415 Faks (421) 2 53 412 665	34 000
Szwecja	Statens jordbruksverk Vallgatan 8 S-551 82 Jönköping Tel. (46-36) 15 50 00 Faks (46-36) 19 05 46	12 762

ZAŁĄCZNIK II

FORMULARZ

Wzór formularza powiadomienia Komisji, o którym mowa w art. 3**Przetarg stały na odsprzedaż cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych**

Rozporządzenie (WE) nr 879/2008

Państwo członkowskie sprzedające cukier pochodzący ze skupu interwencyjnego	Numeracja oferentów	Numer partii	Ilość (t)	Cena w ofercie EUR/100 kg
1	2	3	4	5
	1			
	2			
	3			
	itd.			

ZAŁĄCZNIK III

Zapisy, o których mowa w art. 5 ust. 2:

w języku bułgarskim:	Износ в съответствие с Регламент (ЕО) № 879/2008
w języku hiszpańskim:	Exportado de conformidad con el Reglamento (CE) n° 879/2008
w języku czeskim:	Vyvezeno v souladu s nařízením (ES) č. 879/2008
w języku duńskim:	Eksporteret i henhold til forordning (EF) nr. 879/2008
w języku niemieckim:	Ausgeführt gemäß der Verordnung (EG) Nr. 879/2008
w języku estońskim:	Eksportitud vastavalt määrusele (EÜ) nr 879/2008
w języku greckim:	Εξάγεται κατ'εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 879/2008
w języku angielskim:	Exported pursuant to Regulation (EC) No 879/2008
w języku francuskim:	Exporté conformément aux dispositions du règlement (CE) n° 879/2008
w języku włoskim:	Esportato a norma del regolamento (CE) n. 879/2008
w języku łotewskim:	Eksportēts saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 879/2008
w języku litewskim:	Eksportuota pagal Reglamentą (EB) Nr. 879/2008
w języku węgierskim:	A 879/2008/EK bizottsági rendelet szerint exportálva
w języku maltańskim:	Esportat skont ir-Regolament (KE) Nru 879/2008
w języku niderlandzkim:	Uitgevoerd in het kader van Verordening (EG) nr. 879/2008
w języku polskim:	Wywiezione zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 879/2008
w języku portugalskim:	Exportado em conformidade com o Regulamento (CE) n.º 879/2008
w języku rumuńskim:	Exportat în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 879/2008
w języku słowackim:	Vyvezené podľa nariadenia (ES) č. 879/2008
w języku słoweńskim:	Izvoženo v skladu z Uredbo (ES) št. 879/2008
w języku fińskim:	Viety asetuksen (EY) N:o 879/2008 mukaisesti
w języku szwedzkim:	Exporterat i enlighet med förordning (EG) nr 879/2008

ZAŁĄCZNIK IV

FORMULARZ

Wzór formularza powiadomienia Komisji, o którym mowa w art. 6 ust. 1

Przetarg częściowy z dnia [...] r. na odsprzedaż cukru znajdującego się w posiadaniu agencji interwencyjnych

Rozporządzenie (WE) nr 879/2008

Państwo członkowskie sprzedające cukier pochodzący ze skupu interwencyjnego	Ilości rzeczywiście sprzedane (w tonach)
1	2

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 5 sierpnia 2008 r.

w sprawie utworzenia struktury doradczej komitetów naukowych i ekspertów w dziedzinie bezpieczeństwa konsumentów, zdrowia publicznego i środowiska oraz uchylająca decyzję 2004/210/WE

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2008/721/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,
w szczególności jego art. 152 i 153,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją Komisji 2004/210/WE⁽¹⁾ zmienioną decyzją Komisji 2007/263/WE⁽²⁾ ustanowiono trzy komitety naukowe: Komitet Naukowy ds. Produktów Konsumenckich (SCCP), Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska (SCHER), Komitet Naukowy ds. Pojawiających się i Nowo Rozpoznanych Zagrożeń dla Zdrowia (SCENIHR).
- (2) Niektóre zadania SCHER zostały przeniesione do Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) utworzonej rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾, należy więc dokonać przeglądu zakresu kompetencji tego komitetu.
- (3) Z doświadczenia związanego z funkcjonowaniem trzech przedmiotowych komitetów naukowych wynika, że istnieje potrzeba wprowadzenia modyfikacji i poprawy struktury i procedur postępowania tych komitetów.
- (4) Okres sprawowania funkcji członków trzech komitetów naukowych utworzonych decyzją Komisji 2004/210/WE

został przedłużony decyzją Komisji 2007/708/WE⁽⁴⁾ i upłynie w dniu 31 grudnia 2008 r. Członkowie tych komitetów pozostają na swoich stanowiskach, dopóki nie zostaną zastąpieni lub ponownie mianowani.

- (5) Dlatego w celu zachowania przejrzystości należy zastąpić decyzję 2004/210/WE nową decyzją.
- (6) Właściwe i terminowe doradztwo naukowe jest podstawowym wymogiem niezbędnym dla wniosków, decyzji i polityki Komisji związanych z bezpieczeństwem konsumentów, zdrowiem publicznym i środowiskiem. Aby zapewnić łatwiejszy dostęp do wysokiej jakości specjalistycznej wiedzy naukowej w wielu dziedzinach, potrzebna jest elastyczna struktura doradcza w tym zakresie.
- (7) Doradztwo naukowe w sprawach związanych z bezpieczeństwem konsumentów, zdrowiem publicznym i środowiskiem musi opierać się na zasadach najwyższej jakości, niezależności i bezstronności oraz przejrzystości, jak to szerzej przedstawiono w komunikacie Komisji pt. „Gromadzenie i wykorzystanie przez Komisję wiedzy specjalistycznej: zasady i wskazówki. Pogłębianie znajomości przedmiotu w celu poprawy jakości polityki”⁽⁵⁾, i musi być zorganizowane zgodnie z zasadami najlepszych praktyk w zakresie oceny ryzyka.

⁽¹⁾ Dz.U. L 66 z 4.3.2004, s. 45.

⁽²⁾ Dz.U. L 114 z 1.5.2007, s. 14.

⁽³⁾ Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1. Sprostowanie w Dz.U. L 136 z 29.5.2007, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 287 z 1.11.2007, s. 25.

⁽⁵⁾ COM(2002) 713 wersja ostateczna z dnia 11 grudnia 2002 r.

- (8) Istotne jest, aby komitety naukowe jak najlepiej wykorzystywały specjalistyczną wiedzę naukową w UE oraz poza nią, tak jak to może być konieczne w przypadku konkretnego zagadnienia. W tym celu należy ustanowić zespół doradców naukowych odpowiednio obejmującą różne dziedziny kompetencji komitetów.
- (9) Reorganizacja struktury doradczej musi zapewnić zwiększoną elastyczność, aby umożliwić doradzanie Komisji w sprawach podlegających ustalonym dziedzinom kompetencji, jak również w sytuacjach pojawiających się i nowo rozpoznanych zagrożeń dla zdrowia oraz w sprawach niewchodzących w zakres kompetencji innych wspólnotowych organów ds. oceny ryzyka. Komitety i eksperci muszą także być w stanie w razie potrzeby udzielić szybkiej porady, zapewnić pełną przejrzystość i wysoki poziom zgodności i współpracy z innymi organami Wspólnoty i odpowiednimi organizacjami naukowymi.
- (10) Zapotrzebowanie na niezależne doradztwo naukowe zarówno w ustalonych, jak i nowych obszarach odpowiedzialności Wspólnoty wchodzących w zakres kompetencji komitetów naukowych będzie prawdopodobnie nadal rosło. Struktura doradztwa naukowego w zakresie oceny ryzyka powinna zatem zostać wzmocniona, zarówno pod względem składu, jak i poprzez efektywniejsze metody pracy.
- (11) Utworzono różne organy wspólnotowe, których zadaniem jest m.in. ocena ryzyka w różnych dziedzinach. Należy zapewnić zgodność i wspierać koordynację między komitetami naukowymi a takimi organami. Komitety naukowe powinny zwiększyć swą efektywność także poprzez odpowiednią wymianę informacji i wiedzy specjalistycznej oraz poprzez współpracę z innymi organami i organizacjami naukowymi na poziomie krajowym i międzynarodowym.
- (12) Należy ulepszyć metody pracy komitetów naukowych poprzez organizowanie, oprócz pracy wewnętrznej, posiedzeń naukowych i warsztatów oraz stworzenie sieci kontaktów.
- (13) Ważne jest, aby komitety naukowe, przy zachowaniu pełnej niezależności, zapewniły otwartość i przejrzystość swoich prac poprzez ustanowienie odpowiednich procedur dialogu między zainteresowanymi stronami.
- (14) Otwartość i przejrzystość, do których dąży się poprzez wdrożenie niniejszej decyzji, należy zapewnić przy pełnym przestrzeganiu wymogów określonych w prawodawstwie wspólnotowym odnośnie do ochrony danych osobowych i do publicznego dostępu do dokumentów, uwzględniając ochronę tajemnicy handlowej,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ 1

PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1

Struktura doradcza i jej obszary kompetencji

1. Niniejszym ustanawia się strukturę doradczą w zakresie naukowej oceny ryzyka w obszarach bezpieczeństwa konsumentów, zdrowia publicznego oraz środowiska naturalnego. Struktura ta obejmuje:
 - a) Komitet Naukowy ds. Bezpieczeństwa Konsumentów (dalej: „SCCS”);
 - b) Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska (dalej: „SCHER”);
 - c) Komitet Naukowy ds. Pojawiających się i Nowo Rozpoznanych Zagrożeń dla Zdrowia (dalej: „SCENIHR”);
 - d) Zespół Doradców Naukowych ds. Oceny Ryzyka (dalej: „Zespół”), który będzie wspierać działalność komitetów naukowych zgodnie z odpowiednimi przepisami niniejszej decyzji.
2. Zakres kompetencji struktury doradczej jest taki, jak to zostało określone w załączniku I, bez uszczerbku dla kompetencji przyznanych przez prawodawstwo Wspólnoty innym organom Wspólnoty podejmującym się oceny ryzyka, takim jak Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności, Europejska Agencja Leków, Europejska Agencja Chemikaliów oraz Europejskie Centrum ds. Zapobiegania i Kontroli Chorób.

Artykuł 2

Misja

1. Komisja zwraca się o wydanie opinii naukowej do komitetów naukowych w przypadkach ustalonych przez prawo wspólnotowe.
2. Komisja może również zwrócić się do komitetów naukowych o wydanie opinii w kwestiach:
 - a) o szczególnym znaczeniu dla bezpieczeństwa konsumentów, zdrowia publicznego oraz środowiska; oraz
 - b) nieobjętych mandatem innych organów Wspólnoty.
3. Komisja może także w przypadku nagłej potrzeby zwrócić się do komitetów naukowych o udzielenie szybkiej porady dotyczącej stanu wiedzy naukowej na temat określonych zagrożeń.

4. Komisja może zaprosić komitet naukowy do określenia potrzeb badawczych i oceny wyników badań odnośnie do dziedzin podlegających jego kompetencjom.

5. Na wniosek Komisji lub działając z własnej inicjatywy w porozumieniu z Komisją, komitety naukowe mogą podjąć decyzję o zorganizowaniu warsztatów tematycznych w celu przeglądu danych i wiedzy naukowej na temat poszczególnych zagrożeń lub szeroko pojętych kwestii związanych z oceną ryzyka. Na wniosek Komisji opracowują one sprawozdania, stanowiska na piśmie lub wnioski wynikające z tych warsztatów.

W warsztatach tych mogą w stosownych przypadkach uczestniczyć, oprócz członków komitetów, doradcy naukowcy wchodzący w skład Zespołu oraz eksperci zewnętrzni, łącznie z ekspertami z organów wspólnotowych, krajowych i międzynarodowych, wykonujących podobne zadania.

Warsztaty te organizowane są przez Sekretariat komitetów naukowych. Sekretariat określa i zapewnia w stosownych przypadkach rozpowszechnienie sprawozdań, stanowisk na piśmie lub wniosków wynikających z warsztatów.

6. Komisja może zaprosić komitety naukowe do uczestnictwa w sieciach tematycznych z innymi organami wspólnotowymi lub organizacjami naukowymi w celu monitorowania i przyczyniania się do rozwoju wiedzy naukowej na temat zagrożeń w ramach obszarów kompetencji określonych w załączniku I.

7. Komitety naukowe zwracają uwagę Komisji na określony lub pojawiający się problem podlegający ich kompetencjom, który ich zdaniem może stanowić rzeczywiste lub potencjalne zagrożenie dla bezpieczeństwa konsumentów, zdrowia publicznego lub środowiska, poprzez przyjmowanie i kierowanie do Komisji memorandumów i oświadczeń o zajmowanym stanowisku. Komisja może podjąć decyzję o publikacji takich memorandumów i oświadczeń i określa działania, które należy podjąć w stosownych przypadkach, łącznie z wnioskiem o opinię naukową w tej sprawie.

ROZDZIAŁ 2

SKŁAD KOMITETÓW NAUKOWYCH I ZESPOŁU

Artykuł 3

Mianowanie członków komitetów naukowych

1. SCCS, SCHER i SCENIHR składają się z maksymalnie 17 członków każdy i mogą współdziałać, z własnej inicjatywy, z co najwyżej pięcioma doradcami naukowymi z Zespołu, którzy uczestniczyliby w pracach komitetu w konkretnych przypadkach lub dziedzinach.

2. Członkowie komitetów naukowych mianowani są przez Komisję na podstawie ich wiedzy specjalistycznej i zgodnie z rozmieszczeniem geograficznym, które odzwierciedla różnorodność zagadnień naukowych i podejść, szczególnie w Europie. Komisja określa liczbę członków każdego komitetu zgodnie z zapotrzebowaniem.

Członkowie każdego komitetu naukowego są ekspertami w jednej lub kilku dziedzinach należących do zakresu kompetencji komitetu i wspólnie obejmują możliwie najszerszy zakres zagadnień.

3. Komisja mianuje członków komitetów naukowych z listy odpowiednich kandydatów ustalonej po publikacji zaproszenia do wyrażenia zainteresowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz na stronie internetowej Komisji.

4. Żaden z członków komitetu naukowego nie może być mianowany do więcej niż jednego komitetu określonego w art. 1 ust. 1.

Artykuł 4

Ustanowienie Zespołu

1. Zespół składa się z doradców naukowych będących ekspertami w jednej lub kilku dziedzinach kompetencji określonych w załączniku I lub w tematach pokrewnych, razem obejmujących jak najszerszy zakres dyscyplin.

2. Komisja mianuje doradców naukowych Zespołu z listy odpowiednich kandydatów ustalonej po publikacji zaproszenia do wyrażenia zainteresowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* oraz na stronie internetowej Komisji.

3. Komisja w dowolnym czasie decyduje o liczbie doradców naukowych w Zespole w oparciu o zapotrzebowanie na porady naukowe.

Artykuł 5

Okres sprawowania funkcji

1. Członkowie komitetów naukowych są mianowani na okres trzech lat i nie mogą pełnić swoich funkcji dłużej niż przez trzy kolejne kadencje w tym samym Komitecie. Pełnią oni swoje funkcje do czasu, aż zostaną zastąpieni lub ponownie mianowani.

W celu zagwarantowania ciągłości dostępnej wiedzy fachowej, w wyjątkowych przypadkach Komisja może przedłużyć okres sprawowania funkcji członków komitetu naukowego maksymalnie o 18 miesięcy.

Członkowie, których trzecia kadencja z rzędu w Komitecie naukowym dobiegła właśnie końca, mogą zostać wybrani na członków innego komitetu naukowego.

2. Gdy członek nie spełnia kryteriów członkostwa określonych w regulaminie, o którym mowa w art. 12, lub pragnie zrezygnować, Komisja może zakończyć jego członkostwo i wyznaczyć następcę z Zespołu.

3. Doradcy naukowci są mianowani do Zespołu na okres pięciu lat i mogą być mianowani ponownie.

ROZDZIAŁ 3

FUNKCJONOWANIE STRUKTURY DORADCZEJ

Artykuł 6

Zwrócenie się o pomoc do Zespołu

1. Każdy komitet naukowy może podjąć decyzję o zaproszeniu do współpracy maksymalnie pięciu doradców naukowych z Zespołu w celu przygotowania opinii naukowej. Ci członkowie współpracujący uczestniczą w działaniach i obradach dotyczących danego tematu z tymi samymi funkcjami, obowiązkami i prawami jak członkowie danego komitetu.

2. Dodatkowo każdy komitet naukowy może podjąć decyzję o zaproszeniu innych doradców naukowych z Zespołu w celu przygotowania opinii naukowej. Doradcy ci uczestniczą w działaniach dotyczących danego tematu, ale ich funkcje i odpowiedzialność są ograniczone do przygotowania opinii.

3. Doradcy naukowci z Zespołu mogą być także zaproszeni do komitetów naukowych w celu pomocy w udzielaniu szybkiej porady, o którą zwróciła się Komisja zgodnie z art. 2 ust. 3 lub do uczestnictwa w warsztatach tematycznych, o których mowa w art. 2 ust. 5.

4. Doradcy naukowci z Zespołu mogą być zaproszeni przez Komisję do uczestnictwa w posiedzeniach naukowych lub świadczenia usług dla Komisji związanych z informacjami *ad hoc* na temat konkretnych zagadnień.

Artykuł 7

Grupy robocze

1. Komitety naukowe mogą stworzyć specjalne grupy robocze, których zadanie będzie polegało na przygotowaniu projektów opinii naukowych. Powyższe grupy robocze tworzy się zwłaszcza wtedy, gdy zaistnieje konieczność uzyskania ekspertyzy zewnętrznej na dany temat.

2. W porozumieniu z Komisją komitety naukowe mogą zaprosić członków współpracujących, innych doradców naukowych z Zespołu, wyspecjalizowanych ekspertów zewnętrznych, jak również ekspertów z innych organów wspólnotowych,

którzy ich zdaniem posiadają odpowiednią wiedzę naukową, do udziału w swoich pracach.

3. Każdej grupie roboczej przewodniczy członek komitetu naukowego, który to komitet zwołuje te grupy i któremu składają one sprawozdania, mogą one wyznaczyć sprawozdawcę spośród swoich uczestników. Do zagadnień szczególnie złożonych, o charakterze wielodyscyplinarnym, można wyznaczyć więcej niż jednego sprawozdawcę.

4. Gdy dane pytanie jest wspólne dla kilku różnych komitetów naukowych, powołuje się wspólną grupę roboczą, w której skład wchodzi członkowie danych komitetów, jak również członkowie współpracujący, doradcy naukowci z Zespołu oraz, w razie potrzeby, eksperci zewnętrzni.

Artykuł 8

Udział stażystów

W porozumieniu z Komisją i zgodnie z regulaminem, o którym mowa w art. 12, komitety naukowe mogą dopuścić stażystów do uczestnictwa w posiedzeniach, w celu przyczyniania się do budowy potencjału w dziedzinie oceny ryzyka.

Artykuł 9

Wymogi specjalne

1. Komisja może domagać się od komitetu naukowego przyjęcia opinii naukowej w określonym terminie.

2. Komisja może wymagać przyjęcia wspólnej opinii na temat zagadnień, które nie wchodzi w zakres obszarów kompetencji jednego komitetu naukowego lub które powinny być rozpatrzone przez więcej niż jeden komitet. Wspólna opinia, na wniosek Komisji, może być także przyjęta przez komitety naukowe z inicjatywy Międzykomitetowej Grupy Koordynacyjnej, o której mowa w art. 11.

3. Komisja może określić we wniosku o opinię naukową konsultacje, przesłuchania lub współpracę z innymi organami naukowymi, które uważa za konieczne do przygotowania opinii. O konsultacjach i przesłuchaniach może zdecydować także komitet w porozumieniu z Komisją, jeżeli uważa się to za konieczne do sporządzenia opinii.

4. Komitet naukowy może zażądać dodatkowych informacji od zainteresowanych stron w celu ukończenia opracowywania opinii naukowej. Komitet naukowy może ustalić ostateczny termin przekazania potrzebnych mu informacji. W takim przypadku komitet naukowy może podjąć decyzję o zawieszeniu swoich prac nad daną opinią naukową. Jeżeli potrzebne informacje nie zostaną przekazane w ostatecznym terminie, komitet może przyjąć opinię na podstawie posiadanych informacji.

Artykuł 10

Wybory przewodniczących i wiceprzewodniczących

1. Każdy komitet naukowy wybiera przewodniczącego oraz dwóch wiceprzewodniczących spośród swoich członków. Wybór zostaje dokonany zwykłą większością głosów członków komitetu. Okres sprawowania funkcji przewodniczącego i wiceprzewodniczącego wynosi trzy lata, z możliwością ponownego wyboru.

2. Procedura wyboru przewodniczącego i wiceprzewodniczącego komitetów naukowych zostaje określona w regulaminie, o którym mowa w art. 12.

Artykuł 11

Koordinacja komitetów naukowych

Międzykomitetowa Grupa Koordinacyjna (ICCG), składająca się z przewodniczących i wiceprzewodniczących komitetów naukowych, zapewnia koordynację tych trzech komitetów naukowych zgodnie z regulaminem, o którym mowa w art. 12.

Artykuł 12

Regulamin

1. Na wniosek Komisji i w porozumieniu z nią komitety naukowe przyjmują wspólny regulamin.

2. Regulamin zapewnia wykonywanie zadań przez komitety naukowe zgodnie z zasadami doskonałości, niezależności i przejrzystości, uwzględniając równocześnie uzasadnione wnioski o zachowanie tajemnicy handlowej, jak również zasady oceny ryzyka, które mogą zostać ustalone przez Komisję w świetle doświadczenia, mając na względzie politykę w tym obszarze.

3. Regulamin dotyczy w szczególności zagadnień wymienionych w załączniku II.

Artykuł 13

Zasady głosowania

1. Komitety naukowe przyjmują opinie, szybkie porady, memoranda lub oświadczenia o zajmowanym stanowisku większością głosów całkowitej liczby członków danego komitetu wraz z członkami współpracującymi.

2. Każdy komitet naukowy stanowi większością głosów swoich członków w każdej innej kwestii.

3. Ci członkowie komitetu, którzy zrezygnowali lub których członkostwo zostało zakończone zgodnie z art. 5 ust. 2, nie są uwzględniani w obliczaniu większości przy wykonywaniu ust. 1 i 2.

Artykuł 14

Rozbieżne opinie, koordynacja i współpraca z innymi organami wspólnotowymi, krajowymi i międzynarodowymi

1. Komitety naukowe wspierają Komisję i przyczyniają się do identyfikacji we wczesnym stadium:

a) potrzeb i możliwości koordynacji pracy oraz współpracy;

b) potencjalnych i rzeczywistych rozbieżności w opiniach naukowych z innymi odpowiednimi organami wspólnotowymi, krajowymi i międzynarodowymi wykonującymi podobne zadania, na temat ogólnych i szczegółowych kwestii związanych z oceną ryzyka.

Wspierają one Komisję w unikaniu, uzgadnianiu i wyjaśnianiu rozbieżnych opinii oraz nawiązują współpracę i utrzymują kontakty z takimi organami.

2. Komisja może podjąć inicjatywę wnioskowania o wspólną pracę i organizowania wspólnej pracy komitetów naukowych z organami wspólnotowymi, krajowymi i międzynarodowymi wykonującymi podobne zadania. W szczególności może zwracać się do komitetów naukowych o sporządzenie wspólnej opinii z innymi organami wspólnotowymi, po uzgodnieniach z tymi organami.

3. W przypadku stwierdzenia poważnych rozbieżności w kwestiach naukowych, kiedy to organem związanym z danym zagadnieniem jest organ Wspólnoty, zainteresowany komitet naukowy, na wniosek Komisji, współpracuje z zainteresowanym organem w celu rozstrzygnięcia rozbieżności lub też przedstawienia Komisji wspólnego dokumentu, wyjaśniającego sporną kwestię naukową i określającego odpowiednie niejasności w danych. Dokument ten zostaje opublikowany.

ROZDZIAŁ 4

ZASADY

Artykuł 15

Niezależność

1. Członkowie komitetów naukowych, członkowie współpracujący, inni doradcy naukowcy z Zespołu oraz eksperci zewnętrzni mianowani są osobiście. Nie mogą oni przekazywać swoich obowiązków innym osobom.

2. Członkowie komitetów naukowych, doradcy naukowcy z Zespołu oraz eksperci zewnętrzni uczestniczący w grupach roboczych zobowiązują się działać niezależnie od wszelkich wpływów zewnętrznych.

W tym celu składają oni deklarację o zaangażowaniu w działanie na rzecz interesu publicznego oraz deklarację o braku konfliktu interesów świadczącą o braku lub o istnieniu jakichkolwiek bezpośrednich lub pośrednich interesów, które mogłyby zostać uznane za naruszające ich niezależność.

Deklaracje te są składane w formie pisemnej. Członkowie komitetów naukowych i doradcy naukowcy z Zespołu składają coroczne deklaracje.

3. Członkowie komitetów naukowych, członkowie współpracujący, inni doradcy naukowcy oraz eksperci zewnętrzni uczestniczący w pracach grup roboczych podczas każdego posiedzenia składają deklarację o wszelkich szczególnych interesach, które mogłyby zostać uznane za naruszające ich niezależność w związku z punktami porządku obrad.

Artykuł 16

Przejrzystość

1. Działalność komitetów naukowych jest prowadzona z zapewnieniem wysokiego stopnia przejrzystości. Komisja w szczególności udostępnia opinii publicznej na swojej stronie internetowej bez zbędnej zwłoki:

- a) wnioski o opinie skierowane do komitetów naukowych;
- b) porządki dzienne i protokoły spotkań komitetów naukowych, Międzykomitetowej Grupy Koordynacyjnej i grup roboczych;
- c) opinie naukowe oraz szybkie porady przyjęte przez komitety naukowe, łącznie z opiniami mniejszości i nazwiskami uczestników grup roboczych, którzy wnieśli swój wkład do danej opinii; opinie mniejszości są przypisywane danym członkom lub doradcom;
- d) wspólny regulamin komitetów naukowych;
- e) nazwiska członków komitetów naukowych, jak również doradców naukowych z Zespołu wraz z krótkim życiorysem każdego członka i doradcy;
- f) deklaracje o braku konfliktu interesów członków komitetów naukowych, doradców naukowych z Zespołu i ekspertów zewnętrznych, którzy uczestniczyli w grupie roboczej.

2. Zasady przejrzystości, o których mowa w ust. 1, stosuje się zgodnie z wymogami rozporządzenia (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽¹⁾ oraz rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia

30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji⁽²⁾, szczególnie w odniesieniu do tajemnicy handlowej.

Artykuł 17

Poufność

Członkowie komitetów naukowych, doradcy naukowcy, eksperci zewnętrzni i stażyści nie ujawniają informacji uzyskanych w wyniku pracy komitetów naukowych, warsztatów tematycznych, grup roboczych lub innej działalności związanej ze stosowaniem niniejszej decyzji, jeżeli zostaną poinformowani, że są one poufne.

ROZDZIAŁ 5

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 18

Sekretariat komitetów naukowych Komisji

1. Komitety naukowe i ich grupy robocze, ICCG, jak również inne posiedzenia, warsztaty i wydarzenia związane ze stosowaniem niniejszej decyzji są zwoływane przez Komisję.

2. Komisja zapewnia sekretariat naukowy i administracyjny dla komitetów naukowych i ich grup roboczych, jak również dla całej pozostałej działalności związanej ze stosowaniem niniejszej decyzji.

3. Sekretariat jest odpowiedzialny za zapewnienie wsparcia naukowego i administracyjnego potrzebnego do ułatwienia sprawnego działania komitetów naukowych, monitorowania zgodności z regulaminem, szczególnie w odniesieniu do wymogów doskonałości, niezależności oraz przejrzystości, dostarczania informacji na temat działalności komitetów i właściwego dialogu z zainteresowanymi stronami, a w szczególności organizacji przesłuchań dotyczących działalności komitetów, oraz publikacji opinii i innych publicznych dokumentów. Ponadto sekretariat stanowi wsparcie dla komitetów w organizowaniu i stosowaniu kontroli jakości opinii, przewidzianej w regulaminie, pod względem kompletności, spójności, jasności i zgodności z zamówieniami i standardami redakcyjnymi.

4. Sekretariat zapewnia koordynację naukową i techniczną działalności komitetów naukowych oraz, w miarę potrzeby, koordynację ich działalności z działaniami innych organów wspólnotowych, krajowych i międzynarodowych, jak również stosowanie procedury dialogu z zainteresowanymi stronami, określonej w regulaminie i informowanie o działalności komitetów.

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

Artykuł 19**Wynagrodzenie i zwrot kosztów**

Członkowie komitetów naukowych, doradcy naukowcy z Zespołu oraz eksperci zewnętrzni są uprawnieni do otrzymania wynagrodzenia za uczestnictwo w posiedzeniach komitetów, warsztatach tematycznych, grupach roboczych i innych posiedzeniach i wydarzeniach organizowanych przez Komisję, oraz za świadczenie usług sprawozdawców w sprawie określonych zagadnień, zgodnie z załącznikiem III.

Komisja zwraca koszty podróży i utrzymania.

Artykuł 20**Zastąpienie komitetów naukowych**

Komitety naukowe powołane art. 1 ust. 1 niniejszej decyzji zastępują istniejące komitety naukowe powołane decyzją 2004/210/WE w sposób następujący:

- a) Komitet Naukowy ds. Produktów Konsumenckich zostaje zastąpiony przez Komitet Naukowy ds. Bezpieczeństwa Konsumentów;
- b) Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska zostaje zastąpiony przez komitet o tej samej nazwie;

- c) Komitet Naukowy ds. Pojawiających się i Nowo Rozpoznanych Zagrożeń dla Zdrowia zostaje zastąpiony przez komitet naukowy o tej samej nazwie.

Artykuł 21**Uchylenia**

- 1. Decyzja 2004/210/WE traci moc.

Jednakże trzy komitety powołane wyżej wymienioną decyzją pełnią nadal swoje funkcje do czasu rozpoczęcia funkcjonowania komitetów naukowych utworzonych niniejszą decyzją.

- 2. Wszelkie odniesienia do uchylonej decyzji należy rozumieć jako odniesienia do niniejszej decyzji; odniesienia do komitetów powołanych uchyloną decyzją należy rozumieć jako mające zastosowanie do komitetów powołanych niniejszą decyzją.

Sporządzono w Brukseli, dnia 5 sierpnia 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

ZAKRES KOMPETENCJI

1. Komitet Naukowy ds. Bezpieczeństwa Konsumentów

Komitet wydaje opinie w kwestiach dotyczących wszelkiego rodzaju ryzyka w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa (szczególnie ryzyka chemicznego, biologicznego, mechanicznego i innego ryzyka fizycznego) nieżywnościowych produktów konsumenckich (na przykład: produktów kosmetycznych i ich składników, zabawek, wyrobów tekstylnych, odzieży, produktów higieny osobistej i artykułów gospodarstwa domowego, takich jak detergenty itp.) oraz usług (na przykład: wykonywania tatuaży, sztucznego opalania itp.).

2. Komitet Naukowy ds. Zagrożeń dla Zdrowia i Środowiska

Komitet wydaje opinie na temat ryzyka dla zdrowia i środowiska naturalnego związanego z zanieczyszczeniami w mediach środowiskowych oraz z innymi czynnikami biologicznymi i fizycznymi lub zmieniającymi się warunkami fizycznymi, które mogą mieć negatywny wpływ na środowisko, na przykład w stosunku do jakości powietrza, wód, odpadów i gleb, jak również na temat oceny środowiskowej cyklu życia. Komitet zajmuje się także kwestiami w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa związanymi z toksycznością i ekotoksycznością biocydów.

Bez uszczerbku dla kompetencji przyznanych Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA), Komitetowi Naukowemu ds. Bezpieczeństwa Konsumentów (SCCS) i innym europejskim agencjom ds. oceny ryzyka, komitet może być także zaproszony przez Komisję do zajęcia się, szczególnie we współpracy z innymi europejskimi agencjami, a przede wszystkim ECHA, kwestiami związanymi z badaniami toksyczności i ekotoksyczności związków chemicznych, biochemicznych i biologicznych, których użycie może mieć szkodliwe konsekwencje dla zdrowia ludzkiego oraz środowiska. Dodatkowo komitet będzie zajmował się kwestiami związanymi z metodycznymi aspektami oceny ryzyka dla zdrowia i środowiska ze strony chemikaliów, łącznie z mieszaninami związków chemicznych, istotnymi dla udzielania dokładnych i spójnych porad w swoich obszarach kompetencji, jak również w celu udziału w rozpatrywaniu istotnych kwestii w ścisłej współpracy z innymi agencjami europejskimi.

3. Komitet Naukowy ds. Pojawiających się i Nowo Rozpoznanych Zagrożeń dla Zdrowia

Komitet zapewnia opinie w kwestiach dotyczących pojawiających się i nowo rozpoznanych zagrożeń dla zdrowia i środowiska oraz szerokich, złożonych i wielodyscyplinarnych problemów, wymagających kompleksowej oceny ryzyka dla bezpieczeństwa konsumenta lub zdrowia publicznego oraz problemów pokrewnych, nieobjętych przez żaden inny wspólnotowy organ oceny ryzyka.

Do przykładów potencjalnych obszarów działalności można zaliczyć potencjalne ryzyko związane ze wzajemnym oddziaływaniem czynników ryzyka, efekty synergiczne, efekty kumulacyjne, oporność drobnoustrojów, nowe technologie, takie jak nanotechnologie, wyroby medyczne, łącznie z tymi, w skład których wchodzi substancje pochodzenia zwierzęcego lub ludzkiego, inżynieria tkanek, produkty krwiopochodne, obniżenie płodności, nowotwory narządów układu dokrewnego, zagrożenia fizyczne, takie jak hałas czy pole elektromagnetyczne (pochodzące z telefonów komórkowych, przekazników i elektronicznego sprzętu domowego), oraz metody oceny nowych zagrożeń. Komitet może być także wezwany do zajęcia się ryzykiem związanym z czynnikami wpływającymi na zdrowie publiczne oraz chorobami zakaźnymi.

ZAŁĄCZNIK II

REGULAMIN

Wspólny regulamin, który ma być przyjęty przez komitety naukowe zgodnie z art. 12, obejmuje w szczególności następujące zagadnienia:

1. Koordynacja pomiędzy komitetami naukowymi

- a) Wyznaczenie komitetu naukowego odpowiedzialnego, na wniosek, za opinie naukowe, które nie wchodzą w zakres obszarów kompetencji jednego komitetu naukowego lub które powinny być rozpatrzone przez więcej niż jeden komitet.
- b) Przyjęcie wspólnych opinii, szybkich porad, memorandumów lub oświadczeń o zajmowanym stanowisku.
- c) Procedury w celu zapewnienia koordynacji między komitetami naukowymi, łącznie ze sprawami odnoszącymi się do harmonizacji oceny ryzyka oraz funkcjonowania Międzykomitetowej Grupy Koordynacyjnej.

2. Procedury podejmowania decyzji w ramach komitetów

- a) Wybory przewodniczącego i wiceprzewodniczącego komitetów naukowych.
- b) Procedury przyjmowania opinii:
 - w normalnych warunkach,
 - w drodze procedury pisemnej w normalnych warunkach, oraz
 - w drodze przyspieszonej procedury pisemnej, jeżeli pilność sprawy wymaga zastosowania takiej procedury.
- c) Procedura udzielania szybkich porad na wniosek Komisji zgodnie z art. 2 ust. 3; procedura ta zapewnia wysoką jakość opinii i odpowiednie jej zatwierdzenie przez komitet.
- d) Przyjmowanie memorandumów i stanowisk na piśmie w celu zwrócenia uwagi Komisji na specyficzne lub nowo powstałe problemy.

3. Organizacja prac naukowych

- a) Tworzenie i organizacja grup roboczych komitetów naukowych, łącznie ze wspólnymi grupami roboczymi.
- b) Zaangażowanie doradców naukowych z Zespołu w działalność komitetów oraz udział ekspertów zewnętrznych.
- c) Wyznaczenie sprawozdawców oraz określenie ich zadań w związku z przygotowywaniem projektów opinii dla komitetów naukowych.
- d) Format oraz treść opinii naukowych oraz procedury w celu zapewnienia i poprawienia ich spójności, jak również standardów edytorskich.
- e) Organizacja posiedzeń, warsztatów tematycznych i sieci powiązań oraz uczestnictwo w nich.
- f) Zaangażowanie stażystów.

4. Obowiązki członków komitetu, doradców naukowych współpracujących i innych doradców z Zespołu, ekspertów zewnętrznych i stażystów

- a) Kryteria uczestnictwa i warunki, na jakich wygasa członkostwo w Komitecie.
- b) Wdrożenie wymogów poufności określonych w art. 17.
- c) Odpowiedzialność i zobowiązania członków, doradców współpracujących i innych doradców naukowych z Zespołu oraz ekspertów zewnętrznych w związku z ich kontaktami z wnioskodawcami, grupami szczególnych interesów i innymi zainteresowanymi stronami.
- d) Warunki i procedura, według których członek komitetu, doradca współpracujący, inny doradca naukowy lub ekspert zewnętrzny powinni być wyłączeni z obrad lub głosowania na dany temat w Komitecie lub grupie roboczej, gdy istnieją uzasadnione wątpliwości co do jego niezależności.

5. Stosunki ze stronami trzecimi

- a) Procedury rozpoznawania, rozstrzygania lub wyjaśniania różniących się od siebie opinii ze wspólnotowymi, krajowymi i międzynarodowymi organami realizującymi podobne zadania, łącznie z wymianą informacji i organizacją wspólnych spotkań.
- b) Reprezentowanie komitetów naukowych w działaniach zewnętrznych, zwłaszcza w relacjach z innymi organami wspólnotowymi lub międzynarodowymi zaangażowanymi w podobne działania.
- c) Organizacja procedury dialogu z zainteresowanymi stronami, w szczególności organizacja przesłuchań z udziałem przedstawicieli przemysłu lub innych grup szczególnego interesu lub innych zainteresowanych stron.
- d) Publikacja opinii naukowych i innych dokumentów.

ZAŁĄCZNIK III

WYNAGRODZENIA

Członkowie komitetów naukowych, doradcy naukowcy z Zespołu oraz eksperci zewnętrzni są uprawnieni do wynagrodzenia za uczestnictwo w pracach komitetów naukowych w sposób następujący:

Za uczestnictwo w posiedzeniach:

- 300 EUR za każdy pełny dzień uczestnictwa lub 150 EUR za uczestnictwo w posiedzeniu porannym lub popołudniowym komitetu naukowego, grupy roboczej lub też w posiedzeniu zewnętrznym, w którym członkowie biorą udział w związku z pracami komitetów naukowych.

Za sprawowanie funkcji sprawozdawcy w przypadku pytań wymagających co najmniej jednego dnia na przygotowanie projektu opinii oraz za uprzednią pisemną zgodą Komisji:

- 300 EUR.

- W przypadkach całkowicie uzasadnionych oraz w ramach możliwości budżetu suma ta może zostać podwyższona do 600 EUR w przypadku pytań wymagających szczególnie dużego nakładu pracy.

Komisja będzie regularnie oceniała potrzebę dostosowania tych wynagrodzeń w zależności od wskaźników cen, oszacowania wynagrodzeń płaconych ekspertom w innych organach europejskich i doświadczenia dotyczącego obciążenia pracą członków komitetów, członków współpracujących, innych doradców naukowych i ekspertów zewnętrznych. Pierwsza taka ocena zostanie dokonana w 2009 r.

NOTA DO CZYTELNIKA

Instytucje postanowiły zaprzestać umieszczania w swoich tekstach wzmianek o ostatnich zmianach cytowanych aktów.

O ile nie określono inaczej, akty, do których następują odesłania w opublikowanych tekstach, są aktami obecnie obowiązującymi.